

Możliwość wykorzystania danych z pomiarów martwych drzew znajdujących się w bazach Taksator i WISL do oceny zasobów martwego drewna na siedliskach przyrodniczych Natura 2000

Maciej Szczygielski, Tomasz Figarski

Biuro Urządzania Lasu i Geodezji Leśnej Oddział w Warszawie

ul. 10 Lutego 22, 08-110 Siedlce

E-mail: maciej.szczygielski@warszawa.buligl.pl

W skali kraju gromadzone są różnorodne dane z pomiarów martwego drewna. W leśnictwie takie dane zbierane są podczas Wielkoobszarowej Inwentaryzacji Stanu Lasu (WISL) oraz prac nad planami urządzenia lasu dla poszczególnych nadleśnictw. Poza standardowym wykorzystaniem tych danych dla celów planowania gospodarczego i statystyki (GUS), możliwe jest także wykorzystanie ich do innych celów – np. oceny zasobów martwego drewna na siedliskach przyrodniczych. Aktualnie, w systemie monitoringu stanu leśnych siedlisk przyrodniczych, zazwyczaj jednym ze wskaźników oceny tego stanu jest wskaźnik określający zasoby martwego drewna. Zasadne jest, aby w procesie monitorowania stanu siedlisk, wykorzystać dane zbierane podczas WISL czy prac urządzeniowych. Dane te, pochodzące z pomiarów na powierzchniach kołowych, można przestrzennie przypisać do siedlisk przyrodniczych i na tej podstawie obliczyć zasoby martwego drewna na różnych poziomach: w skali kraju, województwa, nadleśnictwa itp. Jednolita metodyka gromadzenia tych danych umożliwi dokonywanie wiarygodnych i różnorodnych porównań i analiz w odniesieniu do różnych jednostek administracyjnych czy obszarów Natura 2000.